

רע"פ 8511/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8511/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

ה המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע ובקשה להרשות ערעור על פסק
דין של בית המשפט המוחזק באר שבע מיום
16.11.2022 בע"פ 47879-06-22 עד 7.4.2022
השופטים: י' עדן, ג' לוי ו-י' ליבדרו

בשם המבקש:

עו"ד נעם אליגון

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזק בבאר שבע (כבוד השופטים י' עדן, ג' לוי ו-י' ליבדרו) בע"פ 47879-06-22 מיום 16.11.2022. בגדירו, נדחה ערעור המבקש על פסק דין של בית משפט
השלום בבאר שבע (כבוד השופט ש' חביב) בת"פ 71884-12-19 מימים 07.04.2022 ו-16.05.2022.

הרקע לבקשת והבקשה

2. המבקש הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות מלא, בעבורות של הזיק לרכוש במידה לפי סעיף 452 לחוק
העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: החוק); ותקיפה סתמה של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

על-פי עובדות כתוב האישום, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, המבקש והמתלוונת היו נשואים זה לזה
עמוד 1

והתגورو יחד בבית בישוב לקיה (להלן: הבית). בתקופה זו המטלוננט הייתה בחודש השבעי להרiona. ביום 04.05.2018, בסמוך לשעה 20:00, המבוקש פיזר בבית את בגדיה של המטלוננט, וכן שבר את בקבוקי הבושם שלה.

ביום 05.05.2018, בסמוך לשעה 20:00, תקף המבוקש את המטלוננט בביתם בכך שהכח אותה באמצעות ידו בראשה ובכל חלקו גופה וכן הטיח אותה לעבר הרצפה. בהמשך לכך, פירק המבוקש מגב שהיא במקום, ועם המקל שהיה מחובר אליו הכה את המטלוננט בידיה וברגליה, ולאחר מכן המשיך להלום בראשה באגרופים.

4. במסגרת ההליך בבית משפט השלום, כפר המבוקש בשתי העבירות שיוחסו לו. במהלך שמייעת הראיות, חזרה המטלוננט מטלוננת ומשך הוכרזה עדיה עונית. חלף עודותה, הוגשו הודעותה במשטרה ודבריה מעימות שנערר עם המבוקש, וזאת מכוח סעיף 10א לפיקודת הראיות [נוסח חדש, התשל"א-1971 (להלן: פיקודת הראיות)]. בסופו של ההליך, העדיף בית משפט השלום את גרסת המטלוננט כפי שהוא מדווחה במשטרה, על פני גרסתה העולה מעדותה בבית המשפט. בית משפט השלום מצא חיזוקים חיוניים להודעת המטלוננט במשטרה, כדלהלן: עדות אבי המטלוננט אליו ברחה לאחר האירוע תקיפה; עדות דוד המטלוננט אשר נכח בבית אביה לאחר אירוע התקיפה; עדות אח המטלוננט אשר ליווה אותה לבית החולים; והודעת המטלוננט לעובדת הסוציאלית בבית החולים סורוקה; וכן, מכתב סיכום רפואי מבית החולים סורוקה ממנו עולה כי טענה שהוכתה על-ידי המבוקש.

5. בהתאם לכך, ביום 07.04.2022, הרשע בית משפט השלום את המבוקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וביום 16.05.2022, גזר את דיןנו והשיט עליו 4 חודשים מאסר בפועל ועינויו נלווי. בעת שגזר את דיןנו של המבוקש, נתן בית משפט השלום את דעתו לשיקולים לקולא הקיימים בעניינו, וביניהם מצבו הרפואי של המבוקש; העובדה שהמבחן והמטלוננט שבו לחיות יחד ונולדו להם שני ילדים מושתפים, וכן, מצבם הכלכלי קשה. בהתאם לאלה, אף נמנע בית משפט השלום מלאשית על המבוקש עונשים כספיים.

6. המבוקש ערער על פסק דיןנו של בית משפט השלום. במסגרת ערעורו טען, בעיקרו של דבר, כי שגה בית משפט קמא כאשר העדיף את גרסתה של המטלוננט במשטרה מכך סעיף 10א לפיקודת הראיות על-פני גרסתה בבית המשפט. זאת, הן מושם שלא נמצא על גופה כל סימני חבלה לאחר אירוע התקיפה; הן מושם שהחיזוקים שמצא בית משפט השלום לגורסת המטלוננט במשטרה אינם מבוססים את גרסתה כבדיע. אשר לגזר הדין, טען המבוקש, כי ראיו היה קבוע כי עונש המאסר שהושת עליו ירוצה בדרך של עבירות שירות. זאת, נוכח מצבו הרפואי והמשפחתי.

ביום 16.11.2022, דחה בית משפט קמא את ערעור המבוקש. ביחס להכרעת הדין, נמצא כי קביאות בית משפט השלום מעוגנות היבט בריאות, וכי גרסתה של המטלוננט שנגבתה בבית החולים; במשטרה; ובעימות עם המבוקש – עקבית וברורה. כמו כן, הצביע בית משפט קמא על הסתרות בגרסתו של המבוקש; ועל כך שהמבחן נמנע מלחייב מומחה לתמוך בטענותו, כי אירוע תקיפה כמתואר בכתב האישום היה צרייך להביא לחבלות נראות לעין. אשר לגזר הדין, בית משפט קמא קבע, כי העונש שהושת על המבוקש מקל, ומazon קרואו בין חומרת מעשיו, נסיבות ביצועם ושיקולים לקולא הקיימים בעניינו.

7. המבוקש לא השלים עם פסק דיןנו של בית משפט קמא, והגיע את הבקשה שלפניו, ועמה בקשה לעיוב ביצוע ריצוי עונשו.

8. המבוקש טוען, כי בקשתו עניינה ב"סוגיה המשפטית בדבר ישומו של סעיף 10א לפיקודת הראיות", וטעון כי בית משפט השלום ובית משפט קמא שגו בישום סעיף זה. זאת, שכן לשיטתו, החיזוקים עליהם עמדו שתי הערכאות לגורסתה של המטלוננט במשטרה – אינם מוכחים את גרסתה של המטלוננט. זאת ועוד, שב המבחן על טענתו כי לא נגרמו למטלוננט חבלות, ומבחן להשיג על קביעה בית משפט קמא לפיה היה עליו להביא מומחה להוכחת טענה זו. לבסוף טוען המבחן, כי יש מקום להקל בעונשו נוכח מצבו הרפואי והמשפחתי.

9. לאחר עיון בבקשתה על נספחה, באתי לכלל מסקנה כי דין להידרש לתשובה המשיבה.

10. הלהה היא, כי בקשה לממן רשות ערעור ב"גלאול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטיא של הצדדים, או בנסיבות המקיים חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם לבקשת (רע"פ 6077/22 אלחלים נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (15.09.2022)). בנוסף, טענה אר בדבר שגיהה ביחסם הדיין אינה מצדיקה שלעצמה מתן רשות ערעור ב"גלאול השלישי" (רע"פ 22/22 אליזור נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (14.11.2022)). זאת ועוד, במקרים בהם הבקשתה נסובה על חומרת העונש שלעצמה, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבוקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות העונשה הנהוגת במקרים דומים (ע"פ 5757/22 כמיסה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (01.09.2022)). הבקשתה שלפני אינה עומדת באמות מידת אלה, וכי בכך כדי לדוחות אותה.

11. כפי שהմבוקש מצין בעצמו, הבקשתה הוגשה נוכח האופן שבו ישמו הוראות סעיף 10 א' לפיקודת הראיות בעניינו. טענה בדבר ישות הדיין אינה מצדיקה רשות ערעור ב"גלאול השלישי". מAMILא אין סבור, כי הבקשתה מעלה סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו, או כי נגרם לבקשת עיוות דין או אי-צדק. זאת, שכן הן פסק הדיין של בית משפט השלום, הן פסק הדיין של בית משפט קמא, מבוססים ומונומקיים כדבבי, והמבוקש העלה טענותיו במלואן לפני שתי ערכאות.

יודגש,שתי ערכאות קבעו באופן מפורש כי גרסתה של המתלוננת במשטרה עדיפה על פני גרסתה בבית המשפט. ודוק, המתלוננת מסרה גרסה זו לאביה, אליו ברחה לאחר אירוע האלים, וגרסה זו נשמעה גם על-ידי דודה ואחיה. המתלוננת חזרה על גרסה זו בבית החולים, כאשר הגיעה בשעה מאוחרת בלילה להיבדק לאחר אירוע האלים, וכן חזרה על הגרסה בתחנת המשטרה ופעם נוספת במסגרת עימות עם המבוקש. בית משפט קמא קבע, כי "מכלול הנسبות מביא למסקנה כי יש לקבל את גרסתה, כפי שעולה מהודעתה במשטרה" – דעתו כדעתו. אשר לטענת המבוקש בעניין חבלות המתלוננת – בצדק העיר בית משפט קמא כי המבוקש הורשע בעבירה של תקיפה, ולא בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהתאם, נחה דעתו ממסקנת בית משפט קמא שלא להתערב במצבאי בית משפט השלום בעניין חבלות המתלוננת, כל עוד לא הרים המבוקש את הנטול הראיתי הנדרש לכך.

12. אשר לעונש שהות על המבוקש, סבורני, כי בית משפט השלום איזן כראוי בין כלל השיקולים הרלבנטיים בנסיבות העניין, ואף נתן משקל של ממש לנسبותיו האישיות של המבוקש, ובשל כך לא מיצה עמו את הדיין, ואף לא השית על המבוקש עונשה כספית.

13. אשר על כן, הבקשתה נדחתת, ומAMILא נדחתת הבקשתה לעיכוב ביצוע עונשו של המבוקש. המבוקש יתיצב לריצוי מסרו ביום 18.12.2022, בהתאם למפורט בפסק הדין של בית המשפט המחוזי מיום 16.11.2022.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התשפ"ג (13.12.2022).

